

SFS 1996:1619

Regeringen förordnar ledamöter och utser ordförande för viss tid. För ordföranden skall finnas en eller flera ersättare. I övrigt får regeringen utse lämpligt antal ersättare. Bestämmelserna om ordförande och ledamöter tillämpas också på ersättare.

49 § Rättshjälpsnämnden är beslutför med ordföranden och minst två andra ledamöter, av vilka en skall vara advokat och en övrig ledamot. Vid avgörande av ett ärende som är av principiell betydelse eller annars är av särskild vikt, skall dock samtliga ledamöter delta.

Rättegångsbalkens regler om omröstning i tvistemål tillämpas när ärenden avgörs av Rättshjälpsnämnden. Ordföranden skall dock säga sin mening först.

1. Denna lag träder i kraft den 1 december 1997 då rättshjälpslagen (1972:429) skall upphöra att gälla.

2. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande om
– allmän rättshjälp, rättshjälp åt misstänkt i brottmål eller rättshjälp genom offentligt biträde har beviljats före den 1 december 1997, eller
– ansökan om sådan rättshjälp har lämnats in till domstol, Rättshjälpsmyndigheten eller annan myndighet som kan besluta om rättshjälp före den 1 december 1997.

På regeringens vägnar

GÖRAN PERSSON

LAILA FREIVALDS
(Justitiedepartementet)

SFS 1996:1620

Utkom från trycket
den 7 januari 1997

**Lag
om offentligt biträde;**

utfärdad den 12 december 1996.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

1 § Denna lag tillämpas när offentligt biträde skall förordnas i ett mål eller ärende enligt särskild föreskrift i lag.

Bestämmelserna i denna lag gäller om inte annat är särskilt föreskrivet.

2 § Beslut enligt denna lag fattas av den domstol eller myndighet som handlägger målet eller ärendet utom i fall som avses i 6 §.

3 § Offentligt biträde förordnas efter ansökan eller när det annars finns anledning till det.

Ansökan kan göras av den som biträde skall förordnas för eller av

någon annan som får föra talan i målet eller ärendet. Ansökan skall ges in till den myndighet som handlägger målet eller ärendet.

Myndighet som inte själv får förordna offentligt biträde skall överlämna ansökan med ett eget yttrande till behörig myndighet.

4 § Förordnas offentligt biträde betalar staten kostnader för biträdet samt för utredning som är skäligen påkallad för att ta till vara huvudmannens rätt, om utredningen inte kan erhållas genom den domstol eller myndighet som handlägger målet eller ärendet.

Den som har medverkat vid utredning som anges i första stycket har rätt till ersättning av allmänna medel enligt föreskrifter som regeringen meddelar.

5 § Bestämmelserna i 26-29 §§ rättshjälpslagen (1996:1619) om förordnande och byte av rättshjälpsbiträde och om ersättning till rättshjälpsbiträde skall tillämpas i fråga om offentligt biträde.

6 § Offentligt biträde beslutar om att sådan utredning som avses i 4 § första stycket skall utföras.

7 § Domstols eller myndighets beslut enligt denna lag överklagas i samma ordning som gäller för överklagande av dom eller beslut i det mål eller ärende i vilket biträdet har förordnats.

Hovrättens eller kammarrättens beslut i en överklagad fråga angående ersättning till offentligt biträde får inte överklagas. Hovrätten eller kammarrätten får dock tillåta att beslutet överklagas, om det finns särskilda skäl för en prövning om tillstånd skall ges enligt 54 kap. 10 § första stycket 1 rättegångsbalken respektive 36 § första stycket 1 förvaltningsprocesslagen (1971:291).

Beslut av biträde i fråga om utredning enligt 4 § får inte överklagas.

8 § Ett beslut enligt denna lag får överklagas av den som är enskild part och av Domstolsverket. Räknas tiden för överklagande från den dag en part fått del av beslutet, får Domstolsverket ändå inte överklaga beslutet senare än två månader från dagen från beslutet. Domstolsverket får överklaga ett beslut även till förmån för en enskild part.

Denna lag träder i kraft den 1 december 1997.

På regeringens vägnar

GÖRAN PERSSON

LAILA FREIVALDS
(Justitiedepartementet)